

ligt, at der kunne konstateres et flertal for lovforslaget i Folketinget, uden om regeringen.

I lyset af det flertal for Dansk Folkepartis egen model var det noget besynderligt, at partiet alligevel valgte at indgå aftale med regeringen om en væsentligt ringere model – den, der ligger til grund for L 111. Det er en model, som også Spillerforeningen selv i sit høringssvar har advaret imod, og det er hverken under førstebehandlingen af lovforslaget eller udvalgsarbejdet lykkedes at få klarhed over årsagerne til forringelsen. Derfor står det fortsat hen i det uvisse, hvorfor sportsfolk og skatteydere takket være Dansk Folkeparti skal nøjes med en ringere løsning, når de kunne have fået den bedste.

Især på to punkter er den foreliggende model problematisk. For det første er den åben for alle sportsfolk – ikke kun professionelle. Og for det andet er den skattebegunstigede opsparing ikke øremærket uddannelse eller start af virksomhed, men kan principielt bruges til hvad som helst. Det gør ordningen til et oplagt mål for spekulation – og svækker den for den gruppe, der virkelig har brug for den. Men problemerne i ordningen kunne ganske let løses, hvis der var politisk vilje til det.

Socialistisk Folkeparti er som nævnt tilhænger af en skattebegünstiget opsparing for professionelle sportsfolk med moderate indtægter, der er målrettet til uddannelse og start af egen virksomhed. Derfor agter Socialistisk Folkeparti at stille forslag om en opstramning af ordningen, så snart der kan konstateres flertal herfor i Folketinget. Men det foreliggende forslag er ikke godt nok; det er sårbart for spekulation og præget af lovsjusk. Socialistisk Folkeparti vil derfor stemme hverken for eller imod forslaget eller de af ministeren stillede ændringsforslag.

Et fjerde mindretal i udvalget (EL og KD) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget er enig i, at der er brug for en særlig indsats for grupper, der må erkende, at det erhverv, de har valgt, ikke længere giver mulighed for at sikre en erhvervsindkomst. Det kan gælde sportsfolk, som dette forslag omhandler, men der er mange andre grupper, der kan komme ud for, at det erhverv, de har uddannet sig til, ikke giver mulighed for

fortsat beskæftigelse. Og hvor sportsfolk på forhånd er klar over, at de på et tidspunkt må indstille deres karriere, så gør det samme sig ikke gældende for syerskerne i Jylland eller for Kansamedarbejderne på Fyn. Tværtimod har de fleste af dem vel haft en forventning om, at de kunne fortsætte deres arbejde, til de skulle på pension.

Derfor er der ikke brug for en særordning for sportsfolk, og slet ikke en særlovgivning på skatteområdet, der gør skattelovene mere komplicerede, end de er i forvejen. Der er brug for generelle ordninger med forbedret ret til voksen- og efteruddannelse, bedre vilkår for voksenlærlinge osv. Og der er slet ikke brug for en ordning, hvor de, der har de bedste forudsætninger for selv at spare op, skal have en fordel frem for dem, der ikke har haft mulighed for selv at spare op.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af *et mindretal* (V, DF og KF):

Til titlen

1) I undertitlen udgår ordet »professionelle«. [Ændring af forslagens undertitel som konsekvens af ændringsforslag nr. 4]

Til § 1

2) Nr. 1 affattes således:

»1. I § 8, stk. 1, indsættes efter »over mindst 10 år,«: »jf. dog § 15 B, stk. 5,«.

[Konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 4]

3) Nr. 3 affattes således: